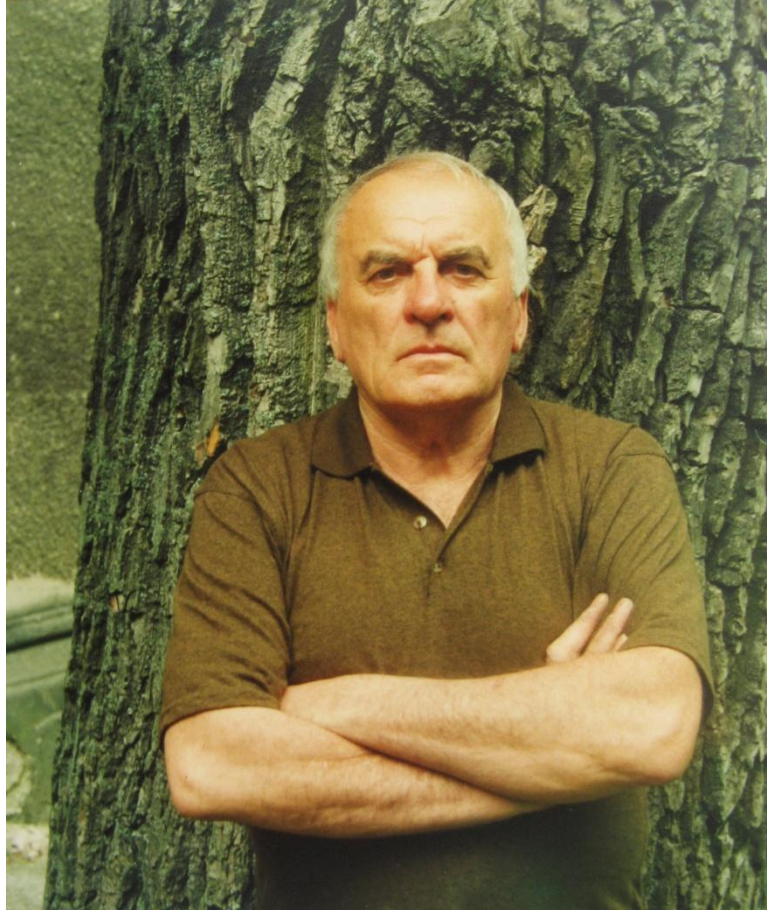

JUOZAPAS MILIŪNAS

1933 m. rugpjūčio 11 d. – 2016 m. gegužės 9 d.

Gegužės 9 d. Vilniuje po sunkios ligos mirė dailininkas, dailės pedagogas, ilgametis Vilniaus J. Vienožinskio dailės mokyklos direktorius **Juozapas Miliūnas**. Velionis pašarvotas Vilniaus laidojimo rūmuose Olandų g. 22, 1-oje salėje. Atsisveikinimas gegužės 11 d. (trečiadienį) nuo 16 val.

Karstas išnešamas ketvirtadienį 12 val. Laidotuvės Leliūnų kapinėse (Utenos raj.). Šv. Mišios Leliūnų Šv. Juozapo bažnyčioje 14 val.

Juozapas Miliūnas gimė 1933 m. rugpjūčio 11 d. Utenos apskrities Leliūnų valsč. Vereikių kaime. Šeimoje augo šeši vaikai. Mokėsi Leliūnų septynmetėje, vėliau Utenos vidurinėje mokykloje. Nuo 1957 m. studijavo Vilniaus valstybiniame dailės institute (dabar Vilniaus dailės akademija) tapybos fakultete. Jį baigė 1963 m. Iš pradžių ketverius metus dirbo Vilniaus kuro aparatūros gamykloje dailininku. Nuo 1968 m. perėjo dirbti į Vilniaus keturmetę vaikų dailės mokyklą (dabar J. Vienožinskio dailės mokykla). Čia ir dirbo visą gyvenimą: mokytojavo, ilgus metus buvo šios mokyklos direktorius, o išėjęs į pensiją mokė dailės privačiai. Su žmona Kristina užaugino du vaikus – Ritą ir Kristijoną.

DAILĖRAŠTIS

LDS informacinis priedas

2011 m. vasario 4 d.

Iškalbingi peizažai

Nijolė Nevčesauskienė

„[...] Kalbant apie kaprizingąją pastelę, Lietuvos dailės istorijoje bene geriausiai žinomi šia technika sukurti M. K. Čiurlionio kūriniai. Pastelė – trapi, byranti, nepakelianti taisymų. Gerai įvaldžius jos paslaptis, ji atsiskleidžia subtiliais spalvų niuansais, savitai jungiasi su piešinio galimybėmis (pavyzdžiui, Edgaro Degas pastelių stilius), tačiau nepaklūsta diletantams. Technikos daugiaplaniškumas, specifika (fiksiuoti vaizdą ne iš karto, o palaipsniui), negalėjimas taisyti ne vieną dailininką nuvylė dėl nelengvai pasiekiamo rezultato. J. Miliūno darbai stebina piešinio, linijos švara, išbaigtumu. Čia skamba ne tik skaidri emocijų, nuotaikų kalba, bet ir tobulas techninis atlikimas, štrichavimas, tapybiškas tonavimas. Gerai suvokęs aliejinės tapybos paslaptis, menininkas ilgainiui pasiekė ir tikros meistrystės aukštumų pastelės technikoje – subtilių efektų, specifinio dažų trynimo, brūkšniavimo, toninių perėjimų, kontrastingų dermių, mirgėjimo. J. Miliūnas pastelės techniką ištobulino iki klasikinės raiškos: subtilus ir išbaigtas koloritas, meistriškos šviesos, spalvos, tono intensyvumo ir skambesio dermės. Iš čia plaukia ir J. Miliūno kūrybos savitumas – joje sielos kalba tarpsta gamtos formų pavidalais. Jos, tarsi trapios žemiškos dieviškojo grožio akimirkos, dailininko vaizduotėje niekuomet neišsenka.“

DAILĖRAŠTIS

LDS informacinis priedas

2007 m. gruodžio 7 d.

Juozapas Miliūnas – pastelės meistras

Kristina Stančienė

„[...] Nors pats tapytojas sako labiausiai mėgstąs tapyti aliejiniais dažais, tačiau J. Miliūną drąsiai galima vadinti tikru pastelės meistru. Jau ne vienerius metus įvairiose parodose dailininkas demonstruoja pastelinių peizažų kolekcijas. Santūrios, jautrios J. Miliūno gamtos vaizdų refleksijos siejasi su realizmo, impresionizmo, romantizmo, simbolizmo stilistika bei nuotaikomis. Tikroviški, kartu subtiliai apibendrinti peizažai nėra tiesmukiškas tikrovės kartojimas: dailininkas juos interpretuoja, gamtovaizdį išgrynindamas iki vos juntamos nuotaikos, simboliško formų ir kolorito derinio.

Ypatingas J. Miliūno įkvėpimo šaltinis – gimtojo Utenos krašto gamta. Paprastas, kuklus ir svajingas gimtinės kraštovaizdis nuolat atgimsta dailininko kūrinuose kaip universali medžiaga natūros studijoms bei filosofiniams, egzistenciniams apmąstymams.[...]“